

شمارگرد و براسته هر یعنی بیچ کم در هر رسمی که کم از بیچ باشد فرمان
 بیچ است و اگر شمس را در یافته کوئی متنظر باشد از بیچ قدر خلاف قاعده
 یعنی عکس طرزی نمکوئی می‌باشد طور حساب کرده در یافته کند مشال فرمایت
 که فرصاً شمس و بیچ دلو است و از ماه عربی یازده روز منقضی شده
 پس لیام ماه را دوچند کردیم سبب و در و شد بیچ دیگر بران افزودیم
 سبب و هفت شد لپس از دلو علی التوالی شمارگرد و بیچ بیچ باز از هر بیچ
 که در دیم در طران دور فریادی ماند معلوم شد که قدر بیچ نمکوئاست
 و اگر خواهی کرد در جات بیچ را در یافته کنی آن در دویم باقی مانده را
 در شش لیوم ضرب کن و از ده خواهد شد لپس قدر درجه دوازدهم
 بیچ نمکوئاست و همچنین هر قدر که از بیچ روز کم ماند در شش ضرب
 کرده معلوم کند در جات را این سببیت مشهور از خواهی افشار دین محقق
 خوشی رحم است هر چیز از ماه شد مثنا کن به بیچ دیگر فرامی برسکن
 پس هر بیچ ازان را وضع شمس به خانه گیری جای که مادان
 اچمه ماند در آخوندی نشاند به ضرب کن در شش درج دیان
 قاعده لا دیگر علامه خندی در قریبی الارواح که کتاب
 مبسوط مطلب است آن در که هر گاه اراده کنی معرفت قدر
 که در کدام رسم بیچ است و نیز معرفت درجه قدر بیچ هی باید که شما کنی

که از ماه چند يوم گذشتہ آن یو مہانے گز شتر را ضرب پیده کرده
و پر حاصل ضرب اضافہ کرنی سینه وہ را بعد ملا حظہ کرنی که عالی
در کد ام برخ است و از حاصل ضرب طرح کرنی هستی را وابدا
کرنی ازان بسی که آفتاب و ران برخ است بوقت حساب
و هر جا که این حساب ششم شود قمر و ران برخ باشد و باقی مانده
که از هستی کم است همان درج چهار ہفت شعر در شماره پنج حمل
الثُّورُ حِجَوْنَةُ الْمَرْطَانٌ + وَرَاعَيَ الْبَيْتَ سُلَيْلُ الْمَيْزَانٌ
وَرَقَى الْعَقَرَبُ مِنَ الْقَوْسِ جَعْلَيَاً + وَأَسْتَقَى الدَّكَ لَوْ
وَرَكَةَ الْحَيْتَانِ + شعر در قداد اوایامها برهنه شخصی
لا ولا لک لا ولا لا لاشن هاست + کل کل کل کل کل
لکل کل
شبور کوتہ است + طریقہ معرفت موضع فرس که بجانب هر را نگزینی
که اسهل طرق است پدا کر بسته ترا را چه بیشه اول حل است و
آفتاب در برخ حمل هست و یک پر روز می ماند پس بیتم اپریل اول تولد
و آفتاب در برخ ثور هست و یک پر روز می ماند پس بیت و یک پر می اول
جوز است و در جوز اسی دو دور روز می ماند پس بیت دوم چون اول
سرطان است و در سرطان هست و یک پر روز می ماند پس بیت و سوم
جو لائی اول اسد است و در اسد هست و یک پر روز می ماند پس بیت

و سویم است اول سنبلا است و در سنبله همی دیگر روزی مانند پیش
 بست و سویم شنبه اول میزان است و در میزان همی روزی مانند
 بست و سیم آن تبر اول غرب است و در غرب همی روزی مانند پیش
 بست و دهم نومبر اول قوس است و در قوس بست و نه روز میاند
 پس بست و یکم دسمبر اول جدی است و در جدی همی بست و نه روز
 میاند پس لوز دهم حبوبی اول دلو است و در پنج دلوی روز
 میاند پس هجدهم فروردین اول حوت است و در حوت همی روز
 میاند پس بیستم مارچ اول خل است و این بیست و پنجم
 بودن فروردی هشت آماںال چهارم که فروردی بست و نه روزی شفط
 با وجود آن اول خل همیشة تاریخ بیستم مارچ میشود چراکه تحول آن تاب
 آنکه بیهوده تیم می شود و گاهی شام آن و گاهی در روزی می شود و گاهی
 در شب پس اختلاف ساعت تحول ازان اختلاف باز
 می وارد و همیشہ تحولی در تیم می شود فصل دویی در بیان نتوان
 روز داشتن بعضی از ایام مخصوص در هر ماہ و بدله آن عمل ایام
 بعض در هر ماه و ثواب قرار است بعضی از سوره های قرآنی و ثواب
 زیارت حضرت امام حسین در هر ماه و نصفائل روزه بیار است
 مگر نخیف طبور اتفاق دویی ناظرین می کند آتمیل بن ابی زیاد از

حضرت امام جaffer صادق ع روايت کرده که جناب رسول ع با صحابہ
 خود فتو و آيا آگاه کنم شمارا بچک که آگاه عمل نيد کنداشیطان از شما
 در شود مثل دوری مشرق بزرگ به را عرض کر دارد بلے فرمود که صوم
 سیاہ می کند رو سے شیطان را وصد قلشیت اور ارمی شکن و دوستی
 با خدا و اعانت پر عمل نیک قطع می کند پس لشیت اور او استغفار قطع
 می کند گرک دل را و پا سے ہر چیز زکوٰۃ است و زکوٰۃ اپنان صوم است
 و نیز ان حضرت و آنحضرت از سلسلہ اباؤکرام خوانا امیر المؤمنین علیہ السلام
 روايت کرده که سہ چیز اند که بلغم رافع می کنند و قوت حافظه را زیاد می کنند
 سواک و صوم و خواندن قرآن و نیز ان امام جaffer صادق ع منقول است که خوب
 صالح عبادت است و سکوت او تسبیح و درخشناد نفس شریش تسبیح و علیش مقبول
 و عالیش ستجاب است و نیز اذ آنحضرت ه منقول است و آنحضرت از
 امیر المؤمنین ع روايت کرده که فرمود رسول ع مقبول م کیک روزہ سنتی
 بدارد پروردگار عالم مقامش در جنت بنی کند و نیز ابا ابن عباس حاذ
 رسول خدا حمر روايت کرده که فرمود که ہر عمل نیک که آدمی بجا می آرزو
 آن عمل برا سے است مگر صوم که پرایے کے خدا است یعنی نویش
 آن باشد که خود پروردگار عالم حواسے او باشد یا این که حق تعالیٰ
 نواب از دست خود با و عطا فرمایو و صوم پر است در روز زیارت

پنچاکنگ اسلود و نیا حفاظت می کنند و بوسے دہن صائم است
 نزد پروردگار عالم از خوشبوئے مشک حضرت رسولی بر تام راه و تقویت
 کی روزه گرفت و مسواک غودکه بوسے دہن کل بدب روزه بود
 بر طرف شود چکر از جناب باری کلام خواهی کرد و بکوه طور ملائکه گفتند که
 اسے موسئے بوسے مشک از دہن تو استشاق می کویم تو آنرا از
 مسواک دور کر دے و نہ گائے که حضرت موسئے مسواک نبود حکم
 خدا نے عروج شد که ده روزه دیگر بکیر و آن ماه فتح جہاں پو صولف
 کویید که این حکم برآئے این شد که آن بوسے دہن باز پیدا شود و
 صائم را بد و لوع خوشی حاصل شیودا اول وقت افطار و دیم وقت
 ملاقات از پروردگار عالم یعنی روز خشر پیش از حل جنت شود و نیز قرآن
 خباب رسول نعمتو که اگر کسے روزه سنتے بکیر و پارپرے زین
 نزد او را بهندا جزو ثوابش مساوی روز حساب تجزیه کند و نیز
 خباب رسول خدام غریود که هر عمل خیری آدم وہ گونه تماشیت صد گونه
 ثواب دارد و مگر صبر که ثوابش محمد و دیست بلکه مخزون است و علم
 باری قدر و مراد از شهر صوم است و نیز محمد بن سلمان ابی جعفر وقت
 کرد که هر گاه موسن احیا شد کند و صحیح روزه بکیر و ثوابش ایشیت
 که نامه عمل و از گذاهان پاک باشد و عومنی هر قدم کیست حسره می یابد

و هر چند خبر که پر زبان خود جاری می کند عرض او یک حسن بسته می باشد
 و اگر در آن روز بسیار خوش با اعلیٰ علیین بیهوده و اگر زندگانند تا اینکه
 روزه را بشام افطار کند ناش با ولین می نویسند و تیراز امام صعبصر
 و تفسیر قوله تعالیٰ قاتش تغییرو ای الصبور فرسوده از صبر صیام است
 و می فرمایند که هر کاه بر کسے شدت یا نقصت رو دهد پس می باید که روزه بگیر
 چرا که حق تعالیٰ می فرماید که مدد بخوبی می بخواهد از روزه و تیراز علی
 سوید از امام موسی رضا به تنگی و پیشانی خود را عرض کرد پس همچو
 که روزه بدار و لصدق کمین و نیز از خباب صادق هستند قول است
 کسی که روزه بگیر و یک روز در شدت گرما و غشگی براو غلبه کند پس پروردگار
 عالم یک پیاره فرشته را بر وسین می کند که رویش را می کند
 و خوشخبری می دهد تا اینکه افطار می کند و پروردگار عالم می فرماید
 که رجھ خوش است پوئے دیگر شما ها گواه باشید که تحقیق که من چه
 اثنا هاش آمر زیدم که این جواهر الا خبار و صاحب جمال الصالحین
 از رسول خدام آورده که بسا باشد که کسے یک روزه روزه بگیر و با
 زور کشیده نمایگز از این خدای تر این هرگز ترا
 عذر ادب نمکنند و به نشت اور اواجب بگردانم و چون روزه داشتند
 نزد شور و چپر سے خود هم روزه که در پیش از باشند برای شیرینی بخواهند

و ملائکه را ایش استغفار نمایند و صاحب صحیح المعرفت از رسول خداوه
 آورده کفر مود و حمی کن خدا بتوکه حافظان عمل کر منو پسند بر وزه داران
 بندگان تا عصر گناهی و ندیز در کتاب مذکور از جناب صادق علامه درو
 کفر مود قیلو کنند برستیک خدا طعام و شراب سید هدرو زه داران را
 در خواب ایشان قنید در کتاب مذکور از جناب رسول خداوه آورده
 که بهمودی فرمود که از جمله خصال روزه دار است گذاشتن گوشت حرام قو^۱
 آهی و کفاره گناهان آدم و سهولت سوت و گرگنگی و نشانگی روز قیامت و
 برآورده از جنبه و اطعام مثبت است بیشتر محمد الطیب آورده کشیخ نضل
 ابراهیم حجی دار جوزه و جیزه ثوابه صوم را احادیث بسیار ذکر کرده
 شیخ است هم ازان بعض فضائل عرض نظر موسینی عی کشم از جناب محمد باقر
 روایت کرده کسیکه یک روز دیگیر و پس در حبنت با حور العین و غلام فیضیان
 شود در قسمی رویش مثلث سی باشد و صوم منقطع در حبنت است این یادی
 در کتاب ثواب الاعمال از جناب رسول خداوه آورده که صائم هر گاه
 نامم است از غیرت کرون مسلم محفوظ و معمول است و عبادت خدا
 شفول است در فصل ششم از باب چهارم ذکر نهاده چهار شنبه و پنجم
 گذشت و موقوفت میگویند که از صوم افضل ترین عبادت نیست چرا که
 ابردست و برجسته در بر حالت ثواب عبادت می باشد حتی در خواب هم

ثواب عظیم دارد پس کدام عبادت است مثل این چه کاره هر نفے که برگزیند
 و سرکاری که بیرون می آید ثواب شیخ و صدقه دارد یا بدیکه هر انسان اذکانت
 اجر جزیل و ثواب حبیل محروم نماند تسبید این طاووس در کتاب
 در درع الواقیه آورده که ابو بصیر از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام
 سوال نمود از روز کسر در یک هرماه اگر حضرت علام فرمود که در هر روز یک
 روز است چه شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه و اگر چه شنبه را در میان دو چهارشنبه
 روزه دار و آن هم درست است و نیز سیمین طاووس در کتاب در درع
 الواقیه از حضرت امام جعفر صادق علام آورده که هرگاه در روز آول و پنجم
 پاشید روزه چه شنبه و دیم افضل است و اگر در روز وسط و چهارشنبه پاشید
 چهارشنبه و دیم افضل است شاید که این نسبت کبی بشد که روزه چه شنبه اول
 یا چهارشنبه اول از وفات شده باشد نادانسته نمود که چه شنبه و چهارشنبه
 دو یکم بدل آنست و از وفات اول آنها این شخص تارک این علی خوشود و نیز
 در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر علیه السلام آورده که اگر در روز آخر دو چهارشنبه
 آتفاق افتاد روزه اول بهتر است آن حضرت فرمود شاید دو یکم را ایشان
 و فتنه زد در کتاب مذکور آورده که هر کسی ازین سه روزه عاجز کاپیست
 بمحضی است اور اقصد قرآن بدل هر روزه یک در همین چهارشنبه در
 حضرت حضرت جعفر صادق علام عرض کرد که شدید پا است بر سر روزه سر روز

بزرگ
 بزرگ
 امن
 مجهول
 در
 بزرگ

در هر ماه یا مجز بیست مرار که صد قه کنم یک درهم در پول هر روز آنحضرت
 فرمودند که صد قه در هم بیشتر است از یک روز و وزه داشتن و نهادن
 در کتاب مذکور آورده که یزید بن خلیفه بحضور امام جعفر صداق ع
 شکایت نمود که هرگاه این سگ روز را در وزه میگیرم صداق بجهت پرسید
 برین شاق میشود فرمودند که مکن اینچنان در سفر نیکنم چون نیکه هرگاه مسافر
 میشوم لصدق می کنم از هر روز پدرے که اهل خود را قوت نیکنم آن اتفاق
 اعمال آیام بیض در هر ماه سید بن طاووس در کتاب مذکور آورده که سنت است
 روزه داشتن روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه که آنرا آیام بیض گویند
 احادیث درین باب بیار است از احتمال است اینچه از حضرت رسالت پناه
 در روزه آیام بیض روایت کرد و شده است که این روزه بیست قبول کرد
 شده و شیفظ کرد و شد هر این را آیام بیض بجهت آن میگویند که ماه تمام شد تا
 طلوع آفتاب روشن بیاند و تحمل بن با پویه در علل الشرایع از آنحضرت آورده که گفته
 فروزان آور و خدا تعالی آدم را بیوی زمین سیاه شد پان اوپن نایدند فرشتگان
 بدگاه آنی پس امکن دخدا آدم را باشکند که روزه بدارد آیام بیض را و هرگاه روزه
 داشت روز سیزدهم را بر طرف شد و شد آن سیاهی و هرگاه روزه داشت روز پانزدهم
 را سفید گشت نام بیان آن پنداشت که آدم را نداشته باشد ای آدم این سه روزه نم

از برایی تو را اولاد نشست که پر کرد روزه دارد این سه مرد و زن اور هر ماه
 گرو با صائم الدین بوده است و تذکرہ در کتاب مذکور از حضرت امیر المؤمنین ع
 آور دو که روزه روزانه ایام بیضی برآیده است با روزه ده هزار سال د
 روزه روز دیم که این برابر است با روزه صد هزار سال و روزه روز
 سیم که این برابر است با روزه صد هزار سال کفعمی در میبد این آور دو
 که نازل شد جبریل بر حضرت رسالت پیاوه و آن حضرت دران وقت
 نماز سپکر وند و لپس مقام ابراهیم پس گفت اے محمد امر کن ام است خود را
 که بخواهند این رعایت بعد از آنکه ایام بیضی را روزه بگیرند بدتر شنید که این دعا
 نوشته است بر پوپوشش با و سعو نهایی بیشت و باین دعا بالا میروند و ممکن
 می آیند و باین دعا قبیح می کنند عذر ایکل ارجواح را و باین دعا محشور می شوند
 مونین از قبر ملای خود و باین دعا این می سازد خدا می تعالی از عذاب قبر
 و پیشانی و آنها می دنیا و آن حضرت و روزی فراوان میسر و تو شفاعت او
 خواهی کرد نما آنکه در خلیج است سازی در حالتی که روی اوتا بان باشد
 از نزو و سرکه ایام بیضی را روزه بگیرد و در وقت انتظار این دعا بخواهد گرامی
 و اروارا خدا می تعالی که بپوسته باشد اسے محمد مه اگر در ایام
 مرکب شوند در خان قلمها شوند و ما آنکه نویسنده گان شوند متواترند که نواب
 این دعا بنویسند و پر که این دعا را بخواهد و رگر و اند خدا می تعالی اند و دو

غم و پر شیان او را وادا کند قرض او را و برگرداند حاجت او را و آزاد کند او را از
 آش و باشدان بپرسی او لذاب اسرافیل و میکائیل و موسی و عیسی و ثواب
 تو سے بخواهد و هر که بخواهد در عمر خود یک مرتبه باید در روز فیاض است در
 حال تیکه روی اوتا بان باشد از نور تا آنکه لغب کنند اهل برقفت و گپویند که
 این چیزیست از چیزیان و عطا کندا و راحظی تعالی و بیشتر چیزی که
 کسیچ چشمی نمیده باشد و پسچ گوشی نمیشنیده باشد و در خاطر ایچ کس نگفشت
 باشد و هر که بخواهد این دعاء او بعد از آن بخواهد بر طهارت می بیند ترا در
 خواب و هر که از و چیزی رفتہ باشد ایش چهار رکعت نماز بگذارد و بخواهد
 در هر کعنی ای حکم یک مرتبه دلوحید و مرتبه بعد از آن این دعا بخواهد و بگذرد
 این دعاء او در زیر سر خود بر سینکه خدای تعالی بر میگرداند بجانب او چیزی که
 از دور فته باشد و هر که مبتلا باشد درست دشمنان و این دعا بخواهد
 حفظ ما از شر ایشان و حضرت رسالت پناه فرمودند که در پیچ جنگی
 این دعا را بخواهد مگر ایکنده طفر با فتح و حضرت ایمروین عازمودند که
 هر که بخواهد این دعا را در روز قیامت از پیشوایان تقدیمان باشد و مردمیست
 که چیزی بتر از این نیست و هر که بخواهد این دعاء در مرتبه دویستی
 خدا سے تعالی از وصفتا نوع بلاد آفات را و درین دعا اهم اعظم است
 و هر که دعا کند بآن داده می شود با او چیزی که خواهد دعا ایست

رَبُّكَ عَلَيْكَ تَعْلِمُنَا

٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ أَكْبَرُ
الْعَرْشُ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَكَ
أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمَيْنِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْفَدَّاعُ
سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّلَامُ الْمُوحِدُ مِنْ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْمُهَمَّمُ مِنْ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْجَبَارُ الْمُكَبِّرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
الْكَافِلُ الْبَارِقُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُصْوِرُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ وَسَعْيَكَ أَنْتَ لِبَصِيرُ الْأَصَادِقِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ الْحَقُّ الْقَيُومُ وَكَثِيرٌ
أَنْتَ اللَّهُ الْوَاسِعُ الْأَطِيفُ وَسَعْيَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَرِيعُ الْأَحْدَبُ سُبْحَانَكَ
أَنْتَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَفْوُ الْوَدُودُ وَسَعْيَكَ أَنْتَ
اللَّهُ الْشَّكُورُ الْحَلِيدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَمِيدُ الْحَمِيلُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
اللَّهُ الْمَبِيدُ الْمُعِينُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَهِيدُ
الْحَمِيدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ سُبْحَانَكَ
أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
الْغَفُورُ الْعَفَّارُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَكِيلُ الْكَافِ سُبْحَانَكَ
أَنْتَ اللَّهُ الْسَّمِطِيرُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُغَيْرُ الدَّاَيِمُ
سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُغَالِي الْحَقُّ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَاعِثُ
الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَارِقُ الرَّوِيقُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ

الْعَزِيزُ الْحَسِينُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَرِيبُ الْجَيْبُ بِسْمِكَ أَنْتَ
 قَلَّهُ الْعَالِيُّ الْبَاسِطُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّهِيدُ الْمُنْعَوِيُّ بِسْمِكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْفَاهِرُ الْقَادِرُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَسِيرُ الْبَارِئُ
 بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَقِيقُ الْقَوِيقُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَادِرُ
 الْمُقْتَدِرُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَوَابُ الْوَهَابُ بِسْمِكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْمُجِيْبُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُكَلِّمُ الْمُثَانِي الْمُذَانِ بِسْمِكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْقَدِيرُ الْقَعَالُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَوِيقُ الْمَكَانِ
 بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَرْعُوفُ الْوَحْمَوُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَفُ
 الْكَرِيمُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ بِسْمِكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْفَتَّاحُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْدَّيَانُ الْمُكَفِّلُ الْمُهَاجِرُ
 أَنْتَ اللَّهُ الْعَلَمُ الْغَيُوبُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَنْظَارُ الْمُوْزِعُ
 بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّزِيعُ الْبَاتِقُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَظَاهِرُ
 الْعَظِيمُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَثْرَا الْهَادِيُّ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَ
 الصَّدِيرُ بِسْمِكَ أَنْتَ اللَّهُ الْكَفِيلُ الْمُسْتَدِانُ بِسْمِكَ أَنْكَ لَزِيَادَةُ
 الْعَالِمُ الْمَعْطِيُّ بِسْمِكَ أَنْكَ أَنْكَ اللَّهُ الْعَالِمُ الْمَدْعُودُ بِسْمِ
 بِسْمِكَ أَنْكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُحِسِنُ الْمُجْعِلُ بِسْمِكَ أَنْكَ أَنْكَ أَنْكَ
 الْمَنْعِيمُ الْمَفْضِلُ بِسْمِكَ أَنْكَ أَنْكَ اللَّهُ الْقَادِرُ الْمُكَفِّلُ الْمُهَاجِرُ

آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا لِمَا كَعِبَ سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا لِمَا حَاضَلَنَّ
 سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا لِمَا رَثَيْتُ سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا
 لِمَا صَرَيْتُ سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا لِمَا فَرَيْتُ سُبْحَانَكَ
 آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا لِمَا طَرَيْتُ سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ خَيْرًا
 لِمَا زَرَيْتُ سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ أَكْبَرَ لِمَا سَيَّئَ سُبْحَانَكَ
 آمنتَ اللَّهُ أَكْبَرَ لِمَا فَرَيْتُ سُبْحَانَكَ آمنتَ اللَّهُ أَكْبَرَ لِمَا عَزَّزَ
 الْحَكْلَمَ سُبْحَانَكَ آنَّكَ اللَّهُ أَرْحَمُ النَّاجِيَاتِ سُبْحَانَكَ
 آمنتَ اللَّهُ كَلَّا لِلَّهِ كَلَّا آمنتَ رَبَّ الْعَرْكَ سُبْحَانَكَ
 إِنَّ اللَّهَ كَلَّا لِلَّهِ كَلَّا آمنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 إِنِّي سَتَجَبُنَا إِلَهَ وَسَتَجَبُنَا إِلَيْهِ مِنَ الْغَنَوْمِ وَكَذَالِكَ نَبَّغَ الْمُؤْمِنُونَ
 وَلَا حُكْمَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِإِلَهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى سَيِّدِنَا وَمَحَمَّدِهِ وَآلِهِ وَعَلِيهِ السَّلَامُ الظَّاهِرِيَّاتِ
 دِيَگَرا ز اعمال ایام بین هر ماه در عمل روز پانزدهم رب جب خواهد
 آمد اشاره شد آنما تواب خواندن بعضی از سورهای متداول و
 زیارت حضرت امام حسین ع در هر ماه صاحب نجف بو شهه که طبری در
 صحیح البیان از حضرت امام محمد باقر ع اور ده که هر که تلاوت کند سوره نخل
 در هر ماهی نگاه ہاشمی شود از تاوان و از بقایاد نوع بلاد که کنز آنها

جنون و جذام و پرس باشد و خواه بود مسکن او در حیثت عدن و آن وسط
 پیشته است و نیز در کتاب پذکور از حضرت امام جعفر صادق علامه روز
 که هر که بخواهد سوره آعراف را در هر راه خواهد بود و ز قیامت ازان
 جماعیت که همی نیست ایشان را و نیستند ایشان کر انزوگین شوند
 و نیز در کتاب پذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواهد سوره الْفَاتِحَةَ
 را در هر راهی یک مرتبه داخل نشود در دل اول نفاق هرگز و باشد از شیعیان
 ایل المؤمنین هم تجتعیں و هم خورد در روز قیامت افتهای پیشته است با ایشان
 تما فارغ شوند مردمان از حساب و درس حدیث و گیر از آنحضرت
 در کتاب پذکور با سوره الْفَاتِحَةَ برآرت نیز وارد شد است و نیز
 در کتاب پذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواهد سوره دُوَّش را در هر دو
 ماه یا در هر سه ماه از جا بگیران نباشد و خواهد بود در روز قیامت از مقربان
 و حسن طبری در کتاب بنکار مالا خلاق از حضرت رسالت پناه آورده
 که هر کو در هر راه عسل بخورد ازین جهت که در قرآن واقع است که عسل
 شفا است عافیت می یابد از سفتاد و بخت و روشنید بن طاوس ح
 در کتاب دروغ الواقيه آورده که حضرت امام جعفر صادق علی سیمون
 فرمود که یا علی شنیده ام که جمی از شیعیان ما هستند که بگزند هر کدامی از
 ایشان یک را و دو سال کرزیارت می کنند حضرت امام حسین علیهم السلام نهاد سید کاظم

شوم برسنیکه من می شناسم حجی کثیر را باین صفت فرمودند که واللہ کہ ایشان
 بس و خود را خطأ کردند و از تو اپ خدا میں کوئند و از هم ساگری محمد در شذوذ
 گفت فدائے تو شوم در چند گاه زیارت حی باید کرد فرمودند که اگر تو ای
 زیارت کنی آنحضرت را در هر ماہ پس بکن گفعت بخی تو انہم زیرا که بهست
 خود کار سینم و کارهای مردم بهست هن است و میک رو ز فائب از
 مکان خود بخی تو انہم شد فرمودند که لذ و هر که بهست خود کار کند مخدود است
 و مقصود من کسی است که بهست خود کار گند از اینها که اگر هر جسم بر داشته
 بر ایشان آسان است و ایشان را ز دخدا و رسول خدا در فیماست عذری
 سخواه بود گفت اگر شخصی را بینیابت خود بفرستاریا جایز است فرمودند که
 بلی اما در فتن خودش تو ایش بیشتر است و ز در پر در دگاریش بهتر است
 که خدا و راه پر بینید که شبها بسیاری می کشد و روز ماقبل می کشد پس
 حق تعالی نظر حسنه بسوی او میکشد که فردوس با علی برو و احباب مشود که با محض
 و اهل بیت او بوده باشد پس رغبت کنید در حسنه تو ایش و اهل
 آن باشید فصل سو هزار بیان و عوات آیام ماه با ذکر سعد
 و حسن آن و رعا از برائے و فی سخونست آیام متین جلیل
 علی بن طاؤس علیہ الرحمه و علیہ از حضرت امام سجی ناطق عوین
 محمد صادق علیہ السلام رد ایت کرد که روز اول ماه در ذلوغر فتن

حضرت مولی علیہ السلام است و درین روز دهای حضرت حضرت خضراء و ذکر یام
 مستجاب شد و درین روز اولین روز داخل بیت شد و درین روز حضرت
 یوسف خان حبیب چاه خلاص شد و درین روز تقویہ حضرت آدم
 قبول شد و تقویہ قوم پونس نیز درین روز قبول شد و پر وایتی قائم
 آن محمد درین روز ظهر رسم کشید و پر وایتی سرسارک حضرت
 امام حسین عذرادرین روز داخل مشق کردند و اول ماه بود که مسلم
 بن عقبیه لخته شد علیه خادم کعبه را سوخت و دیوار اور اخواب کرد
 و قریل بن علی بن احییین را درین روز درگو فه بدار آذین خورد اول
 ماه صفر سنه اثنی وعشرين و مائده تپه هار سال حضرت چنان بردار
 آذین خورد و مادر اعوان بنی امیه لغشم الشراذ قبر بدر آورده بودند و عربان
 افساد بدار کرده بودند حق تعالی عکبوت را امر فرمود تا تار خود را بتند
 عورتین او باید که برقاً قاتل نماید و پسرم بن عقبه درین روز لعنت بسیار
 کشید و درین روز امام محمد باقر علیہ السلام متولد شد و اول ماه بود
 که حضرت رسالت خدا که معظمه پهنه مشرف جهت نمود و درین روز
 امام حسن عسکری عوفات یافت و درین روز فرشته نازل شد پر حضرت
 رسول حشاد رین روز حضرت نوح پر کشی نشست و درین روز اسکله
 ذوالقدرین خروج منود و طغیاة بنی اسرائیل درین روز نجیب و شدید بلوژ شد

و خوک شدند در ایام سلطنت پیش بن بهرام از ملوک عجم و درین روز
 کیارش با دشاد شد او اول بادشاہان دنیا است و پر واپسی حضرت
 ابراهیم متولد شد و خدا تعالی اور اخیل خود خواند و برداشی ترقی حضرت
 فاطمه درین روز واقع شده و حضرت آدم درین روز متولد گردیده
 دروز مبارک است برای طلب حاشی وزن خواستن و برآمده
 رفتن نزد بادشاہان و طلب علم و سفر کردن و خریدن و فرد حستن
 چهار پایان را و اگر حیوانی یا سبده درین روز گم شود تا هشت روز دیگر
 بدست آید و هر که درین روز بیار شود شفا یا بد و هر فرزندی که درین روز
 متولد شود بخشندۀ و فراغ روزی و با پر کت باشد و این روز شادیه
 سرو است و برای حاشی و مطلب نزد امراء سلاطین برود و سخن
 بگوید که برآورده میشود و هر که درین روز گم شود بزودی پیدایی شود
 و برای همه کار خصوصی برآمده زراعت کردن و رخت نشانیدن و
 عمارت بنادردن و خریدن و فروختن خوب است و کیفیت نماز
 ولقدر قدر اعمال رویت لیال گذشت فلایر جهالیه نلیز سیرین
 طاؤس دعا مای آن و پناه جستن دران بقران و تجدید و تحسید از برای
 خدا تعالی ذکر کردند مسی و عائی تجدید و تجدید را از برای هر روز دعای نمازه ذکر
 کردند اخپر را که خدا تعالی در آن روز گرد و تا آخر راه چنانچه بالا گذشت پس

فرمودند که هر که توفیق پا به بخواند آن دعا در هر روز خواهد بود و آن دعا
 از و شکرست از برآسے خدا سے تعالیٰ او این گرو دشیت خدائے
 عز و جل از ترسها و نخیتها و واجب شود با اسلامتی و باشد سزاوارا میکند
 با و همی در یام حیاتش و پاک شود از گناهان مانند روز که از طویل
 تولد شده باشد و پروايت سلطان فاتحی حکمران شد روز اور مژواست
 از اور زمزمه ای ای است از نامها نکے خدا و داعیتیات خود آخرین مجلبی
 نوشته کرد و اهل فرسان مراست و حضرت امام جعفر صادق ع مدین روز
 این دعای خواند *بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ لَا يَأْكُلُ
 لَفَبِكَ وَلَا يَأْكُلُ لَتَعْيَيْنِ لَا هُدَى نَالَ الظَّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ*
 صراطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرُ الْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلْمَاتِ وَالنُّورَ
 ذَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي نَهَى
 خَلْقَهُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا فَأَجَلٌ مُسْتَقِيمٌ
 عِنْدَهُ ثُرَّا نَلَّثُ مَتَرُونَ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّ كُلِّ وَجْهٍ كُلِّ وَيَعْلَمُ كُلَّ مَا يَبْعُدُ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَعَثَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي نَضَلَنَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مِّنْ عِبَادَةِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِنَا عَلَى الْكَبِيرِ لِسَعْيِنَا وَإِنْتَ أَنْتَ
 لَرَبِّ الْعَالَمِينَ أَجْعَلْنَا مُقْبِلِيَّ الصَّافَّةِ وَمَنْ يُرَبِّي
 رَبِّنَا وَتَقْبِيلَ دُعَائِنَا إِغْفِرْلَنِي وَلِوَالدَّائِي وَالْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ الْيَوْمِ الْحَسَابِ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ سَرِّ السَّمَاوَاتِ
 وَسَرِّ الْأَرْضِ سَرِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكَبِيرُ سَرِّ
 فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْجَوَادُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ
 لَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ
 مَا يَكُلُّ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَكُلُّ فِي سَمَاءِهَا وَمَا يَكُلُّ فِي
 السَّمَاءِ وَمَا يَعْشَرُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الرَّغُوفُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَأَطْرَفَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ جَاعِلًا لِلْمَلَائِكَةِ
 رَسَالَاتٍ وَلِلْجِنَّاتِ مَتَّهَى وَثُلَاثَةَ وَرَبِّا عَزِيزَيْكَيْ
 الْخَلْقِ مَا يَكُونُ عَلَى اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْ يُرَبِّي مَا يَقْتَرِبُ
 اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ سَرِّ حَمْدِهِ فَلَا كُفُورٌ لَّهُ أَوْ مَا يَمْسِكُ
 فَلَا مُرْسِلٌ لَّهُ أَمْنٌ بَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا الْفِعْلَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كُلُّ صِنْ
 خَالِقٌ غَيْرُ اللَّهِ يُرْبِّي شَرْكَمَ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنْ يُؤْمِنُ الْجَاهِلُونَ اللَّهُ سُرُورُ الْعَالَمِينَ
 الْحَسِنُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَسِنُ الَّذِي لَا يَمُوتُ مَعَ الْقَدْرَ
 الَّذِي لَا يَتَغَيَّرُ الدَّائِمُ الَّذِي لَا يَخْفَى وَالْقَاطِنُ الَّذِي لَا يُؤْمِنُ
 وَالْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَالْقُلُومُ الَّذِي لَا يَحْيِفُ وَالظَّنِيفُ
 الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيْكُمْ شَيْءٌ وَالْوَاسِعُ الَّذِي لَا يَنْعَلُ وَالْمُعْطَى
 مِنْ يَكْرَهُ مَا يَشَاءُ وَالْأَوْلُ الَّذِي لَا يُبَتَّقُ وَالظَّاهِرُ
 الَّذِي لَيْسَ ذُو نَكَةٍ شَيْءٌ وَالْبَاطِنُ الَّذِي لَيْسَ ذُو نَكَةٍ
 شَيْءٌ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَأَخْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدْلًا اللَّهُمَّ
 فَأَنْطِقْ بِيْدَ عَبْرَاتِ لِسَانِي وَأَنْجِبْ بِهِ طَلَبَتِي وَأَعْطِنِي بِهِ
 حَاجَتِي وَبَلَغَتِي بِهِ رَغْبَتِي أَفَرِهِمْ يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَرَى
 بِهِ دُعَائِنِ وَبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ مَا أَنَا فِيهِ وَبَرَكَةُ تَرَحُّمِهِ
 سَكُونِي وَتَرَحُّصِي وَلَرْضَى عَنِّي أَمْلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ الْحَيَاةَ التِّقَالِعَ يُسْتَوِي الْوَعْدُ
 بِعَهْدِهِ وَالْمُلْكُ لِهِ مَنْ يُخْبِي فِيهِ وَيُؤْسِرُ الضَّرَاغَقَ
 فَيُصْلِي بِهِ لِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يَجِدُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ

سُبْدَنِيدُ الْمُحَالِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ كَفْوَةُ الْحَقِيقَةِ
 السَّيِّئَتِ وَمَنْ يَعْلَمُ عَنِّي مِنْ ذُوْنِهِ فَهُوَ الْبَاطِلُ وَهُوَ الْغَايَا
 الْكَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَنْتَوِي فِي الْأَنْفُسِ خَيْرٌ مِنْ هَذَا
 وَالَّتِي لَهُ تَهْمَتُ فِي مَنَامِهَا يَمْلِكُ الْأَقْرَبَ قَضَى عَلَيْهِ
 الْمَوْتَ وَيُنْسِلِ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلِ مُسْتَحْيٍ لَأَنَّ
 فِي ذَلِكَ لَا يَاتِ لِقَوْمٍ تَفَكَّرُ وَذَنْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَسِيرَ كُوُسِيَّةُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَوْمٌ لَا يَخْفَى
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهِيدُ
 وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَآلَلَهُ لَا هُوَ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ سُنُنُ الْسَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ
 بُجَيْرَ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشَرِّكُونَ أَلْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَآلَلَهُ لَا هُوَ الْمُخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْمُصْنَفُ لَيَسِّرْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَلَا أَرْضٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَلَدَّا وَلَكَ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ لَمْ يَكُنْ
 يَكُنْ لَهُ وَلِلَّهِ مِنَ الْذُّلُّ وَكَبِيرَةٌ
 تَكْبِيرٌ - سَرَّ وَزَرْدَ وَهَرَبَنْ روز حضرت حَوَّا

مخلوق شده است حق تعالیٰ اور ازانگل آفرید که از آنخوان حضرت آدم
 زیاده آمده بود و بجهتی از مسلمانان دین و میگویند که یک آنخوان پر کے
 آدم را جبریل م پردا اور حق تعالیٰ حوار را ازان آفرید اصلی ندارد و در حق
 معترض وارد شده است که حق تعالیٰ حوار را از خاک لفڑہ پیخته زین شوهر
 آفرید غرض شایسته است این روز از برای زن خواستن و خواست
 بنادردن و مسکات و قباله جات نوشتن و حاجات طلب کردن
 و اختیار کار نمودن و هر که اول نیرو زیمار شود بپاریش سک باشد
 بخلاف آخر و فیض فرزند می کند که درین روز متولد شود شیکو تربیت
 یا پدر و بر قایت و گیرشایسته است برای هر کار خصوصاً ترقی
 و از سفر نخاندرا افضل شدن و بسفر فتن و خردان و فروختن طلب
 خواست و نام این روز نزد اهل فرس خرم است و صاحب
 شخصیه پروايت سلامان فارسی رحم نوشته که نام این روز بهمن است
 و بهمن نام فرشته ایست از فرشتهگان عرش و حضرت امام جعفر و
 درین روز این دعای خوانند لَحْمَلْ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
 الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَوْجَاجَ فِتْمَاءَ لِيُنْذِلَ هَبَابَا سَاسَدِيَّا
 مَنْ لَدُنْهُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ مُنْبِئٌ إِنَّ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ لِصَالِحَاتِ
 أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا مَا كَرِيْئُنَ فِيْهِ آبَكَ اقْتُلُنَ سَرَ الْذِيْنَ

قَالَ الْجِنُّ اللَّهُ وَلَكَ أَمَانَهُمْ بِهِ مِنْ عَذَابٍ وَلَا يَأْتُونَهُمْ بِغُرَبَةٍ
 كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ آفَاهِهِمْ لَنْ يَقُولُوْنَ لَا كَذَابَ
 أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِ الْمُحْزَنِ لَنْ سَرَّ بَعْدَ
 لَغْفُورٍ شَكُورٍ الَّذِي أَخْلَقَنَا ذَارِ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَسْتَعْنَا
 فِيهَا نَصْبَهُ وَلَا يَسْتَأْفِنُهَا الْعُوْبَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامُ
 عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرًا مَا يُشَرِّكُونَ
 أَمَنَ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
 السَّمَاوَاتِ مَلَكًا فَأَنْبَتَنَا بِهِ حَدَّ الْعِقَدِ اَذَاتَ بَعْدَ حَمَامَاتِ
 لَكَمْ أَنْ شَرَّبُوا شَجَرَهَا عَلَيْهِ مَعَ الْلَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
 يَعْدِلُوْنَ أَمَنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَ
 أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْجَهَرَيْنِ جَنَاحَ
 عَلَيْهِ مَعَ الْلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَمَنَ تَجْهِيزَ
 الْمُضْطَرِّ لِذِادَعَاهَا وَيَكْشِفُ الشَّوَّعَ وَيَجْعَلُكُمْ خَلْفَتَاءَ
 الْأَرْضِ عَلَيْهِ مَعَ الْلَّهِ قِيلَ لِمَا تَائِدَ كُوْنَ أَمَنَ يَهْدِي بِكُوْكَبِ
 فِي الْكَلِمَاتِ الْبَرِّ وَالْجَرِّ وَمَنْ يُؤْسِلُ إِلَيْهِ مَسْرَبَهُ بَيْنَ
 يَدَيْ دَحْتِيرَةِ الْوَاصِمِ الْوَلَاعِ الْمُلَاعِ الْمُلَاعِ الْمُلَاعِ كُوْنَ أَمَنَ يَبْدُعُ
 الْخَلْقَ كُوْتَلِيْسِدَ لَا وَمَنْ يَرْتَهِ فَكُوْكَبُ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

عَلَّةُ مَعْرِفَتِكُلِّ هَاوَى أَبْرَهَا كَمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَا يَسْتَدِعُ
 مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ لِأَمْرِ اللهِ وَمَا يَشِيرُ
 إِلَيْكُمْ بِيَمْنُونَ لِحَمْدَ اللهِ الَّذِي لَهُ نَافِعٌ مُنْتَهٍ وَإِنَّ الْأَرْضَ ضِيقَهُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي الْأَخْرَى وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَيْرُ لِلْحَمْدَ لِلهِ فَإِنَّهُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ جَاعِلٌ لِلْمَلَائِكَةِ رَسَالَاتٍ إِلَى جَمِيعِ
 مَنْ شَاءَ وَنَذَرَ لَهُ وَرَبُّ بَاعِزَّيْهِ فِي الْعَالَمِ مَا يَشَاءُ إِنَّ
 اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لِلْحَمْدَ لِلهِ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ
 الْوَدُودِ الْتَّوَابِ الْوَهَابِ الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ السَّمِيعِ
 الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ الصَّمَدِ الْحَمِيمِ الْقَيُومِ الْعَزِيزِ الْجَبارِ
 الْمُتَكَبِّرِ سُجَّانِ اللهِ الْمَلَكِ الْمُهَمَّدِ الْقَيُومِ الْعَزِيزِ
 الْجَبارِ الْحَقِيقِ الْمَمِينِ الْعَلِيِّ الْأَكْعُلِ الْمُسْعَلِ الْأَوْلِ
 الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْمُكَبِّرِ الْمُهَمَّدِ الْوَلِيِّ الْمُصِيرِ
 الْخَالِقِ الْبَارِيِّ الْمُصْوِرِ الْقَهَّارِ الْقَاهِرِ الشَّاكِرِ
 الشَّهِيدِ الْمُحَمَّدِ الْجَيْدِ الرَّقِيبِ الرَّقِوفِ الْفَتَّاحِ الْعَالِيِّ
 الْكَوِينِ الْجَلِيلِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبَ مَالِكِ
 الْمَلَكِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهِيدِ الْقَاهِرِ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ
 يَسْأَكِبُتْ سَبَبَتْ الْعَالَمَيْنَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزِيزِ الْمَحْمَدِ